

ಯೇಸು: ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ರಕ್ಷಕ

ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವಾಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ತೂಗಾಡುತ್ತದೆ, ತತ್ತಲಿಸುತ್ತದೆ. ಆತನ ಅಳತೆಯು ಭೂಮಿಗಿಂತಲೂ ಉದ್ದವಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಸಾಗರಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ, ಅಕಾಶಕ್ಕಿಂತ ಉನ್ನತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪಾತಾಳಕ್ಕಿಂತ ಅಳವಾಗಿದೆ (ನೋಡಿಲ ಯೋಬ 11:8, 9). ಹುಡುಕುವದರಿಂದ ನಾನು ಆತನನ್ನು ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳಲಾರೆನು, ಆತನ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆನು (ನೋಡಿಲ ಯೋಬ 11:7).

ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಐದು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಅಪರಿಮಿತನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಬಹುದು: (1) ನಿತ್ಯತ್ವದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯವರೆಗೆ, (2) ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೇಕ್ಲೆಹೇಮಿನವರೆಗೆ, (3) ಬೇಕ್ಲೆಹೇಮಿನಿಂದ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ವರೆಗೆ, (4) ಪುನರುತ್ಥಾನದಿಂದ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪಿನ ವರೆಗೆ, ಮತ್ತು (5) ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಪಿನಿಂದ ನಿತ್ಯತ್ವದೊಳಗೆ.

ನಿತ್ಯತ್ವದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯವರೆಗೆ

ಬೆಟ್ಟಗಳು ಉಂಟಾಗುವದಕ್ಕಿಂತ, ಭೂಮಿಯೂ ಅದರ ದೇಶಗಳೂ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿನಿಂದಲೂ, ನಿತ್ಯತ್ವದಿಂದಲೂ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಜೀವಿಸುತ್ತ, ಕಾರ್ಯನಿರತನಾಗಿದ್ದು, ಯಾವುದೇ ಇಬ್ಬಾಯಿಕತ್ತಿಗಿಂತ ಹದವಾಗಿದ್ದನು (ಕೀರ್ತನೆ 90:2; ಇಬ್ರಿಯ 4:12). ಆತನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಮಸ್ತವೂ ಮುಚ್ಚುಮರೆಂಬಲ್ಲದ್ದಾಗಿಯೂ ಬಹಿರಂಗವಾದದ್ದಾಗಿಯೂ ಅದೆ (ಇಬ್ರಿಯ 4:13). ಆತನ ಹೊರಡೋಣದ ಮೂಲವು ಪುರಾತನವೂ ಅನಾದಿಯೂ ಆದದ್ದು (ಖುಷ 5:2). ತನ್ನ ಭೂಲೋಕದ ಅಲ್ಪ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತು ಉಂಟಾಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು, ಆತನು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾಗಿದ್ದಾಗ ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಅನುಭವಿಸಿದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಆತನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡನು (ಯೋಹಾನ್ 17:5; 2 ಕೊರಿಂಥ 8:9). ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಮಯಾತೀತನು; ನಿನ್ನೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇರುವಾತನಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಇಬ್ರಿಯ 13:8). ಆತನು “ನಿತ್ಯನಾದ ತಂದೆಯಾಗಿರುವನು.”¹

ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಕರ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ.² ಇದು ಸತ್ಯವಾಗಿರುವಾಗ, ಆತನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಲಟ್ಟು ಜೀವಿಯಾಗಿರುವನು ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯು ಸಣ್ಣ ತಪ್ಪಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯಿಂದ ಒಂದು ಯುಗದಂತೆ ಇಲ್ಲವೇ “ದೈವಿಕ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಂತೆ” ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟನೆಂಬ ನೋಸ್ಟಿಕ್ (Gnostic) ಕಲ್ಪನೆಯು ಯೇಸುವು ಕರ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವಾಂಶದೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿರುವದಿಲ್ಲ. ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1:15ರ ಪ್ರಕಾರ ಆತನು, “ಸೃಷ್ಟಿಗೆಲ್ಲಾ ಜ್ಯೇಷ್ಠವುತ್ರನ ಸ್ಥಾನ ಹೊಂದಿದವನು” ಆಗಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಲಟ್ಟುವುಗಳಲ್ಲಿ ಆತನು ಮೊದಲನೆಯವನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಬಾರದು. ಇದು ಹಾಗಿದ್ದರೆ, “ಆತನು ತನ್ನನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡನೆಂದು” ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕಂದರೆ “ಆತನಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತವೂ ಉಂಟುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವು” ಮತ್ತು ಆತನು “ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು” ಇದ್ದನು ಹಾಗೂ ಇರುತ್ತಾನೆ (ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1:16, 17). ಅದುದರಿಂದ, ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1:15ರಲ್ಲಿ

“ಜೈಷ್ಠ ಪುತ್ರ” ಎಂಬ ಪದವು ಸಾಂಕೇತಿಕ ಅರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವುದು; ಮೂಲವನ್ನಲ್ಲ ಆದರೆ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಸ್ಥಾನವನ್ನು³ ಸೂಚಿಸುವುದು. ಯೇಸುವು ಮುಖ್ಯಸ್ಥನೂ, ಸಾರ್ವಭೌಮನೂ, ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಲಪ್ಪ ಎಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿ ಉನ್ನತನಾದಾತನೂ ಆಗಿರುವನು (ನೋಡಿರಿ ಕೀರ್ತನೆ 89:27). ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಯೇಸುವು ತಾನೇ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯಾಗುವನು, ಒಬ್ಬ ಜೀವಿಯಾಗುವನು ಹಾಗೂ ಯೋಹಾನನ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯು ಸತ್ಯವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ: “ಆತನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಸಮಸ್ತವು ಉಂಟಾಯಿತು; ಉಂಟಾದದ್ದರಲ್ಲಿ ಆತನಿಲ್ಲದೆ ಒಂದಾದರೂ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ” (ಯೋಹಾನ 1:3).

ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುಂಪು ನೋಸ್ಟಿಕರ ಹೆಜ್ಜೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಲಪ್ಪ ದೇವರನ್ನಾಗಿ, ಕಡಿಮೆ ತರಗತಿಯ ದೈವತ್ವವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.⁴ ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1:18ರಲ್ಲಿಯೂ “ಪ್ರಾರಂಭ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಿತ್ತೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಹಿನ್ನೆಲೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಆರಂಭವಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನಲ್ಲ ಆದರೆ ಆತನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾತನು, ಚಲಿಸಿದಾತನು, ಮೂಲನಾದಾತನು, ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಮೂಲವು, ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳ ಸಮರ್ಥ ಕಾರಣನು ಆಗಿದ್ದನೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.⁵

ಯೇಸುವಿನ ನಿತ್ಯವಾದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಕಟಣೆ 3:14ರಲ್ಲಿ “ಪ್ರಾರಂಭ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಈ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುಂಪು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಯೇಸುವು ದೇವರ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾತನು ಎಂದು ಹೇಳುವುದರ ಬದಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೊದಲು ಸಂಗತಿಯೆಂದು ಹೇಳುವವನು, ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೂ ಪ್ರಾರಂಭವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದೇ ಪದವು ಪ್ರಕಟಣೆ 21:6ರಲ್ಲಿ ಆತನ ಬಗ್ಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.⁶ ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಯೇಸುವಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳುವುದು ತಂದೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವನ್ನು ಕೊಡುವದಲ್ಲದೇ, ಸಂದರ್ಭ ದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅಂತ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಡುವುದು.⁷ ಒಬ್ಬನು ಸಲಿಯಾಗಿ ತಂದೆ, ಕುಮಾರ, ಪಲಿಶದ್ಧಾತ್ಮನನ್ನು ನಿತ್ಯನಂತೆ ದೃಷ್ಟಿಸುವಾಗ ಬೈಬಲನ ಎಲ್ಲಾ ವಾಕ್ಯಭಾಗಗಳೆಂದರೆ ಸಾಮರಸ್ಯವು ಸಾಧಿಸಲ್ಪಡುವುದು.⁸

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಯೇಸುವು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ಆತನು ದೇವರು ಆಗಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಆತನ ನಿತ್ಯತ್ವವು ಪ್ರಶ್ನಾಚೀತವಾದದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ (ಯೋಹಾನ 1:1). ಯೇಸುವು ದೇವರಾಗಿದ್ದು, ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಇರುವುದನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯ ವಾಗಿದೆ. ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಿಂದ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮೂರಾಗಿದ್ದಾನೆ ಹಾಗೂ ಮೂವರು ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು (ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 6:4; ಇಜಿಯ 1:8; ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯ 5:3, 4). ಎಲ್ಲಾ ಮೂವರು ಒಬ್ಬ ದೈವತ್ವ, ಒಂದು ಸ್ವಭಾವದ್ದು ಆದಾಗ್ಯೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮನಸ್ಸಿದೆ (ರೋಮಾಪುರ 8:27; ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 2:5). ದೇವರು ತ್ರಿತ್ವನಾಗಿದ್ದು, ಬೈಬಲನ ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ವಿವಾದವಾದದ್ದು ಆದರೆ ಮಾನವತೆಯಿಂದ ವಿವರಿಸಲಾಗದಂಥದ್ದಾಗಿದೆ. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಯೇಸುವು ಅಧೀನನಾಗಿದ್ದರೂ (“ತಂದೆಯು ನನಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವನಾದಿದ್ದಾನೆ”; ಯೋಹಾನ 14:28), ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜೀವಿಯಲ್ಲಿ ಅಧೀನನಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ (“ನಾನೂ ಮತ್ತು ತಂದೆಯು ಒಂದಾಗಿದ್ದೇವೆ”; ಯೋಹಾನ 10:30). ಸತ್ವದಲ್ಲಿ ಆತನು ತಂದೆಗೆ ಸಮಾನನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ತಾನೇ “ದೇವರು” ಮತ್ತು “ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ದೇವರು” ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ (ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 2:6; ಯೆಶಾಯ 9:6).

ಯೇಸುವು ತಂದೆಗೆ ಅಧೀನನಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ಕೆಲವರು ಆತನ ನಿತ್ಯತ್ವವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದರಲ್ಲದೇ, ಆತನು “(ದೇವರ) ಸ್ವಭಾವದ ಸ್ವಷ್ಟ ಪ್ರತಿಸಿಧಿ” (ಇಜಿಯ 1:3)

ಆಗಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಅಲ್ಲಗಳೆದರು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡ್ರಿಯದ ವಿಲಿಯಮ್‌ನು ಯೇಸುವಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವವು (ಗ್ರೀಕ್: *ousios*) ತಂದೆಗಿರುವಂಥದ್ದರಿಂದ ಅದೇ ಸ್ವಭಾವವು (ಗ್ರೀಕ್: *homo*) ಇರುವೆಂಬುದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದನು, ಆತನು ಅಂಥ ಅಸ್ತಿತ್ವವುಳ್ಳವನು (ಗ್ರೀಕ್: *homo*) ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದನು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಯೇಸುವು ನಿತ್ಯನಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯನಿಗಿಂತ ಉನ್ನತವಾದ ಆದರೆ ದೇವರಿಗಿಂತ ಕೆಳಗಿನ ಜೀವಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅಥನೇಸಿಯಸ್‌ನು ಅರಿಯಸ್‌ನನ್ನು ಬಿರೋಧಿಸಿದನು ಇಜ್ರಯ 1:3ರಲ್ಲಿಯ “ತೆರುಳು” ಇಲ್ಲವೇ “ತತ್ವದ ಮೂರ್ತಿ” (ಗ್ರೀಕ್: *hupostasis*) ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದನು ಮತ್ತು ಯೇಸುವು ದೇವರಿಗಿಂತ, ಅದೇ ತತ್ವದ ಮೂರ್ತಿ (ಗ್ರೀಕ್: *homoousios*) ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಆದರೆ ಕೇವಲ ಅದರಿಂದ ಇರುವ ಜೀವಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ (ಗ್ರೀಕ್: *homoiousios*) ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಹೀಗೆ “i”; ಎಂಬ ಒಂದು ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲವೇ ಜಿಟ್ಟು ಜಡುವುದರಿಂದ ಅಕ್ಷರ ಕೂಡಿಸಿ ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿತು, ಆದರೆ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾದದ್ದಲ್ಲ ಅದು ಜೀವಿಯ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ, ಮಾನವತೆಯ ಹಾಗೂ ದೈವತ್ವದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆಯಾಗಿತ್ತು.

“ದೇವರ ಕುಮಾರನು” ಎಂಬ ಮಾತು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಅಭ್ಯಸಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದು, ಯಾಕಂದರೆ ದೇವತ್ವವು ಕುಮಾರನಿಗೆ ಜನಕನಾದರೆ, ಆಗ ಆ ಕುಮಾರನು ಅಗತ್ಯತೆಯಿಂದ ತನ್ನ ತಂದೆಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕವನಾಗುವನು ಮತ್ತು ನಿತ್ಯನಾದಾತನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಜನಿಸಿದವನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿತ್ಯನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನಾಗಿರಲಾರನು. ಆತನು “ಎಲ್ಲಾ ಯುಗಗಳ ಮೊದಲು ಪಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟವನು” ಇಲ್ಲವೇ ಆತನು “ನಿತ್ಯವಾದ ಸಂತತಿ” ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಈ ತೊಂದರೆಯು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿತ್ಯವಾದ, ಪ್ರಾರಂಭವೂ ಇಲ್ಲವೇ ಅಂತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲದೇ ನತಕವಾದ ಪ್ರಗತಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೈಬಲ್ ಬರಹಗಾರರು ಈ ತಾರ್ಕಿಕ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಯೇಸುವು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯದ ಪೂರ್ವದ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟನು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.⁹

ಯೇಸುವು ಬೇಕೆಂದೆಂದೆಲ್ಲ ಜನಿಸಿದಾಗ ಆತನು ಜನಿಸಿದವನಂತೆ ಬೈಬಲ್ ಬರಹಗಾರರು ಮಾತಾಡಿದರು. ಸಹಜವಾಗಿ, ಈ ಸಂಗತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ, ಆತನು “ದೇವರ ಕುಮಾರನು” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟನು (ಲೂಕ 1:35). ಹಾಗೆಯೇ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ, ಯೇಸುವು ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, ಆತನು ಪಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟನು ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯ 13:30-35; ಇಜ್ರಯ 1:3-5; 5:5). ಹಾಗಾದರೆ ದೈಹಿಕವಾಗಿಯೂ ಅಲಂಕಾರಿಕವಾಗಿಯೂ ಯೇಸುವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ “ದೇವರ ಕುಮಾರನು” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟನು; ಸೃಷ್ಟಿಪೂರ್ವದ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಆತನು ಆ ಶಿರೋನಾಮದಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ವ-ಸೃಷ್ಟಿಯ ತಂದೆ/ಕುಮಾರ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದರೆ, ಕುಮಾರನು ತಂದೆಯಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಾದವನಾಗಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ವ - ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕುಟುಂಬ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದ್ದರೆ, ತಾಯಿಯು ಯಾರು ಹಾಗೂ ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನಿಂದ ಯಾವ ಕುಟುಂಬ ಸಂಬಂಧವು ತುಂಬಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು ಎಂದು ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯೇಸುವು ಸೃಷ್ಟಿಗಿಂತ ಮೊದಲು “ದೇವರ ಕುಮಾರನು” ಆಗಿರದಿದ್ದರೆ ಈ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಯೇಸುವು ಈಗ ದೇವರ ಕುಮಾರನು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟನು ಮತ್ತು ಪಾಪಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಹೃದಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಮತ್ತು ನಂಬುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಿದೆ (ರೋಮಾಪುರ 10:9, 10). ಯೇಸುವು ಆ ಶಿರೋನಾಮಕ್ಕೆ

ಯಾವಾಗ ಇಲ್ಲವೇ ಯಾವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಾರಸುದಾರನಾದನೆಂಬುದನ್ನು ಹಾಪಿಯು ತಿಳಿಯುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹಾಪಿಯೂ ಆ ಶಿರೋನಾಮವು ದೇವತ್ವದಲ್ಲಿಯೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಹಾಗೂ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸುವದೆಂಬುದನ್ನು ಕಲಿತು ಕೊಳ್ಳುವನು ಮತ್ತು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವನು. ತನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಕುಮಾರನಲ್ಲರುವ ತಂದೆಯ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆನಂದಪಡಬಹುದು.

ದೇವರ ಕುಮಾರನು ತಾನೇ ದೇವರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅನೇಕರಿಗೆ ಎಡಹುವ ಕಲ್ಪನಾ ಅಪರಾಧದ ಬಂಡೆಯೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ (ರೋಮಾಪುಸ್ತಕ 9:33). ಹೆಚ್ಚಾದ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಹಾಗೂ ಉದಾರವಾದಿಗಳು - “ಆತನು ಒಳ್ಳೆಯವನು ಅಂದರು: ಇನ್ನು ಕೆಲವರು - ಅಲ್ಲ, ಜನರನ್ನು ತಪ್ಪಾದ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುತ್ತಾನೆ ಅಂದರು” (ಯೋಹಾನ್ 7:12).

ಅನೇಕರು (ಯೆಹೂದ್ಯರು, ನೋಸ್ತಿಕರು, ಆಲಿಯನ್ಸ್‌ಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರರು) ಯೇಸುವನ್ನು ದೈವತ್ವಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾದಾತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಾಗ, ಕೆಲವರು ಅತಿಯಾದ ವಿರುದ್ಧ ದಿಶೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರ ಮತ್ತು ಕುಮಾರನಾದ ದೇವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮೊನಾರ್ಚಿಯನ್ಸ್‌ರು (ಯೋಹಾನ್ 10:30; 14:9ನ್ನು ದುರಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು) ಕುಮಾರನು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಯೇಸುವನ್ನು “ಬಿಶ್ವದ ದೇವರು ಮತ್ತು ತಂದೆ”¹⁰ ಎಂದು ಕರೆದರು. “ಪತ್ರಿಕಾರ್ಥಸಿಯನ್ಸ್” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಒಂದು ಗುಂಪು ತಂದೆಯು ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಮರಣ ಹೊಂದಿದನು ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿತು. ಈ ವಿಚಾರದ ಭಾಗವು ಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದಿಂದ ಈ ಶತಮಾನದ ವರೆಗೆ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ದೇವತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿರುವನೆಂದು ನಂಬಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅನೇಕ ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳನ್ನು ದುರಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಮಾರನು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಯಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.¹¹

ನೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಹೇಮಿನ ವರೆಗೆ

“ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡೋಣ” (ಆದಿಕಾಂಡ 1:26) ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಪಕ್ಷ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದೈವಿಕ ಸಹಾಯಕನ ಸೂಚನೆಯಿದೆ. ಹಳೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬ ಸಹಾಯಕನು ಆತ್ಮನು ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ (ಆದಿಕಾಂಡ 1:2; 33:4; ಶೀರ್ಷಿಕೆ 104:30; ನೋಡಿಲ ಯೋಬ 26:13; KJV). ವಾಕ್ಯದಂತೆ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬಹಳವಾಗಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಂತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಹಾಯಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ:

ಆದಿಯಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯವಿತ್ತು; ಆ ವಾಕ್ಯವು ದೇವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿತ್ತು; ಆ ವಾಕ್ಯವು ದೇವರಾಗಿತ್ತು, ಆ ವಾಕ್ಯವೆಂಬವನು ಆದಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ಆತನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಸಮಸ್ತವು ಉಂಟಾಯಿತು; ಉಂಟಾದದ್ದರಲ್ಲಿ ಆತನಿಲ್ಲದೆ ಒಂದಾದರೂ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ (ಯೋಹಾನ್ 1:1-3; ನೋಡಿಲ ಇಜ್ರಾಯ 1:1-3).

ನರಾವತಾರ ಎತ್ತಿ ಬಂದಾತನು ವಾಕ್ಯ, ಲೋಗೋಸ್ ಆಗಿದ್ದಾನೆಂಬ ಯೋಹಾನ ಘೋಷಣೆಯ ಅಡಕವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲಕ್ಕೆ ಸಾಬೀರಾದ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿವೆ. ಒಂದು ವಚನದಲ್ಲಿ ಆತನು ದೇವರಂದೆ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಹಾಗೂ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇವಲಿಂಗ ಭಗವಾನ್‌ನಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಲೋಗೋಸ್ (ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪದವಾಗಿ ಬಂದ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವಾಗಿದೆ) ಇಲ್ಲದೇ ಯಾವುದೂ ಮಾಡಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಪದದ ಅರ್ಥವೇನು? ಸಾಮಾನ್ಯ ನಾಮಪದದಂತೆ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉಚ್ಚಾರಣದ ಸ್ವರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು. ಯಾವುದೇ ಕೆಳುವ ಸ್ವರವೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸಬಾರದು, ಆದರೆ ಬಹುಶಃ (ಮಾನವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ) ಈ ಹೇಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಅನ್ವಯಿಸಿರುತ್ತದೆ:

ಆತನು ನುಡಿದ ಮಾತಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ತವೂ ಉಂಟಾಯಿತು;
ಆತನು ಅಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಲೇ ಸರ್ವವೂ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು
(ಕೀರ್ತನೆ 33:9).

ಯೆಹೋವನ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಆಕಾಶವು ಉಂಟಾಯಿತು;
ಅದರ ಸರ್ವ ಸಮೂಹವು ಆತನ ಬಾಯಿಯ ಉಸುಲಿನಿಂದ
ನಿರ್ಮಿತವಾಯಿತು (ಕೀರ್ತನೆ 33:6).¹²

ಆದುದರಿಂದ ಯೋಹಾನನ ಅಧಿಕಾರದ ಮೇಲೆ, ಕೀರ್ತನೆ 33:6ರಲ್ಲಿಯ ದಾಖಲೆದನ ಉದ್ಧಾರವನ್ನು ಒಬ್ಬನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಓದಬಹುದು:

ಯೆಹೋವನ ಲೋಗೋಸ್ ನಿಂದಲೇ ಆಕಾಶವು ಉಂಟಾಯಿತು;
ಅದರ ಸರ್ವ ಸಮೂಹವು ಆತನ ಬಾಯಿಯ ಉಸುಲಿನಿಂದ
ನಿರ್ಮಿತವಾಯಿತು.

ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಹಾಗೆ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಲೋಗೋಸ್ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಧ್ವನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದದ್ದಾಗಿದೆ: ಆತನು ತಾನೇ ದೇವತ್ವವಾಗಿದ್ದನು.

ಲೋಗೋಸ್ ಎಂಬುದು ವಿನ್ಯಾಸವಾದದ್ದಾಗಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಯೇಸುವು ಆ ಶಿರೋನಾಮ ಹೊಂದಿದನು. ಒಂದು ಮೌಞಿಕ ಧ್ವನಿಯ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾಂತರಿಸಲ್ಪಡುವಂತೆ, ಲೋಗೋಸ್ ಪದವು ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಕಾರಣವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ತತ್ವ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ, ಲೋಗೋಸ್ ಎಂಬುದು ವಿಶ್ವದವಿವೇಚನೆಯ ತತ್ವದಂತೆ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಲೋಗೋಸ್ ಎಂಬ ಪದವು ಯೇಸುವಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, ಅದು ಅಲೋಚನೆ, ಲೀಜನ್, ದೇವರ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಲೋಗೋಸ್‌ನಂತೆ ಯೇಸು ಲೀಜನ್ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನದ ವ್ಯಕ್ತೀಕರಣನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಲೋಗೋಸ್‌ನು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ, ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೇ ಸೃಷ್ಟಿಯ ನಂತರ ಆತನ ಕಾರ್ಯವು ಹಳೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪ್ರೇರಕನಾಗಿಯೂ ನಿಜವಾದ ಕರ್ತೃವಾಗಿಯೂ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅತ್ಮವು ಪ್ರವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಇತ್ತು (1 ಪೇತ್ರ 1:10, 11). ದಾಖಲೆದನನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿದಾತನು ಕ್ರಿಸ್ತನಾಗಿದ್ದನು, ದಾಖಲೆದನು ಈ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದನು:

ಕರ್ತನ ಆತ್ಮವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಉಸುರಿತು:
 ಆತನ ವಾಕ್ಯವು [ಲೋಗೋಸ್] ನನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿತ್ತು
 (2 ನಮುವೇಲ 23:2).¹³

ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೇಕೇಹೇಮಿನ ವರೆಗೆ ಯೇಸುವು ವಿಶ್ವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಲೋಗೋಸ್ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು “ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ ಆತ್ಮಿಕ ಬಂಡೆಯಾ” ಆಗಿದ್ದನು. ಆತನ ಮುಖಾಂತರ ಅವರ ಬಾಯಾರಿಕೆ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು (1 ಕೊಲಿಂಥ 10:4).

ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಬಹಳ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಂದಂಥ, ನಿಲಿಕ್ಕೆಯುಳ್ಳವರಲ್ಲಿ ನಿಲಿಕ್ಕೆಗೆ ಕನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಂಥ ಮಾತಿನಿಂದ ಆತನು ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು: “ಬರುವಾತನು” (ಕೀರ್ತನೆ 118:26; ನೋಡಿರಿ ಮತ್ತಾಯ 11:3; 21:9).

ಬೇಕೇಹೇಮಿನಿಂದ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ವರೆಗೆ

ಕಾಲವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದಾಗ, ವಾಗ್ದತ್ತನಾದ ಬರಲಿಟ್ಟಿದ್ದಾತನು “ಪರಲೋಕದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದು ಬಂದನು” (ಯೋಹಾನ್ 6:51; ಗಲಾತ್ಯ 4:4). ಮೊದಲು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಆತ್ಮಿಕ ಲೋಗೋಸ್ ಆಗಿದ್ದಾತನು ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಾದನು (ಯೋಹಾನ್ 1:14). ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಆತನು ಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂತತಿ, ಅಬ್ರಹಾಮನ ಸಂತತಿ, ದಾವೀದನ ಸಂತತಿ ಆಗತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ದೇವರು ಯೋಚಿಸಿದ್ದನು (ಆದಿಕಾಂಡ 3:15; 22:18; ನೋಡಿರಿ 2 ನಮುವೇಲ 7:12-14). ಆತನು ಕನ್ಯಕೆಯಿಂದ ಜನಿಸಿದವನಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದೆಂದೂ ದೇವರು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದನು.¹⁴ ಅದೂ ಸಹ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು.

ತಂದೆಯಿಲ್ಲದೇ ಮಗುವು ಜನಿಸುವುದರ (*parthenogenesis*) ಅಸಾಧ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಸರ್ಗವಾದಿಗಳ ದಾಳಿಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ಜನ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಬಲಹೀನರಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟರು. ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಯಿಂದ ಜನನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ ಇಬ್ಬರು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಂದ ಮಗುವು ಹೇಗೆ ಜನಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಸರ್ಗವಾದಿಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿವರಿಸಲಾರನು (ಪ್ರಸಂಗಿ 11:5). ಯೇಸುವು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಲ್ಲದಿಂದ ಜನಿಸಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಉಳಿದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದೈವಿಕನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಒಬ್ಬನು ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ನಂಬುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಆತನ ಕನ್ಯಕೆಯ ಜನನದಲ್ಲ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅವನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾನವ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾನವನಾಗಿದ್ದರೆ, ಆತನ ರಕ್ತಕ್ಕೆ ಇತರ ಒಳ್ಳೇ ಮನುಷ್ಯನ ರಕ್ತಕ್ಕಿಂತ ರಕ್ಷಿಸಲು ಹೆಚ್ಚು ಬಲವಿರಲಾರದು. ಅದಲ್ಲದೇ, ಆತನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾನವನಾಗಿದ್ದರೆ, ಆತನು ತಾನೇ ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲವೇ ಆತನು ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯೇಸುವಿನ ದೈವತ್ವವು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಆತನ ಕನ್ಯಕೆಯ ಜನನದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕನ್ಯಕೆಯ ಜನನವಿಲ್ಲದೇ ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವವು ರಕ್ತದಿಂದ ರಕ್ಷಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನ ವಿಲ್ಲದ ಧರ್ಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅದು ಕೇವಲ ಸಮಾಜಕ ಸುವಾರ್ತೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಯೇಸುವಿನ ದೈವತ್ವವು ಆತನಿಗೆ ದೈವಿಕ (ಮಾನವ ಅಲ್ಲ) ತಂದೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಭಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಆತನು “ದೇವರ ಕುಮಾರನು” (ಲೂಕ 1:35) ಎಂದು ಆತನು

ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಮಹತ್ವವು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಯೇಸುವು ತಾನು “ಮನುಷ್ಯ ಕುಮಾರನು” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವುದು ಮಹತ್ವದ್ದೆಂದು ಅಲೋಚಿಸಿದರು. ಯಾವುದೇ ಶಿರೋನಾಮಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ - ಅದು ಆತನ ತುಣುಕುಗಳ ಮೇಲೆ ಎಂಭತ್ತೆರಡು ಸಲ ಇತ್ತೆಂದು ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಕುಮಾರನಾಗಿದ್ದು, ಆತನು ಮಾನವನಾಗಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಇಡೀ ಲೋಕಕ್ಕಾಗಿ, ಅದರ ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ ರಕ್ತಸುಲಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು (ಮತ್ತಾಯ 26:28; ಇಬ್ರಿಯ 2:9; 9:22; 1 ಯೋಹಾನ್ 2:2). ಮನುಷ್ಯ ಕುಮಾರನಂತೆ, ಆತನು ಮಾನವ ಬಲಹೀನತೆಯೊಂದಿಗೆ ಆತನು ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಬಲ್ಲವನಾದನು (ಇಬ್ರಿಯ 2:17, 18; 4:15). ಆತನು ಮನುಷ್ಯ ಕುಮಾರನಾದದ್ದರಿಂದ, ಆತನು ಮೃತ-ಪ್ರಾಯನಾಗಿದ್ದನು ಹಾಗೂ ಸಾಯುವುದು ಮರಣವನ್ನು ಜಯಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು (ಯೋಹಾನ್ 11:25-27; 14:19; 2 ತಿಮೊಥೆ 1:10).

ದೇವರು ದೇಹಧಾರಿಯಾಗುವುದು ಬಹಳವಾಗಿ ಕೀಳುಮಟ್ಟದ್ದಿರಬಹುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವು ಜನರು ಯೋಚಿಸಿದರು. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ, ನೋಸ್ಟ್ರಿಕಲಿಗೆ ಶರೀರವು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ದೇವರು ಶರೀರಧಾರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ಮನುಷ್ಯನಾದ ಯೇಸುವಿನ ಮೇಲೆ ಬಾಪ್ತಿಸ್ಮದಲ್ಲ ಇಳಿದು ಬಂದನು ಮತ್ತು ಆತನು ಕ್ರೂಜೆಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ತರುವಾಯ ಆತನನ್ನು ಜಿಜ್ಞಾಸಿಸಿದನು. ಡೊಸೆಟಸ್ ನೋಸ್ಟ್ರಿಕರು ಯೇಸುವಿನ ಮಾನವತೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದರು. ಆತನ ಜನನದೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಮರಣದೊಂದಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಅದರಿಂದ ಆತನನ್ನು ಕೇವಲ ಭೂತದಂತೆ ಮಾಡಿದರು; ನಿಜವಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.¹⁵ ಕೆಲವು ಅಖಿಶ್ಚಾಸಿಗಳು ಯೇಸುವನ್ನು ಇಡೀಯಾಗಿ ದಂತಕಥೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು; ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ, ಜಾರ್ಜ್ ವಾಶಿಂಗ್ಟನ್, ಜೂಲಿಯಸ್ ಸೀಜರ್ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಅವರನ್ನು ದಂತ ಕಥೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭವಾಗಿರುವದೆಂದು ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು. ಹೆಚ್ಚಾದ ಅಖಿಶ್ಚಾಸಿಗಳು ಕ್ರಿ.ಶ. ಮೊದಲನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ನಜರೆತಿನ ನಿಜವಾದ ದೈಹಿಕ ಯೇಸುವಿನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲಾ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ದಾಟಿ, ದೈವತ್ವದ ರಹಸ್ಯವು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ (1 ತಿಮೊಥೆ 3:16). ದೇವರು ಹೇಗೆ ಶರೀರಧಾರಿಯಾಗುವುದು ಇಲ್ಲವೇ ಆತನು ಹೇಗೆ ಮಹಿಮೆಯೊಳಗೆ ಪುನಃ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾವುದೇ ಮನಸ್ಸು ಬಿವರಿಸಲಾರದು, ಆದರೆ ಸಂಗತಿಯು ನಂಬಲಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಾದದ್ದಾಗಿದೆ: “ಏಕದಂರೆ ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ; ದೇವರಿಗೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಮಧ್ಯಸ್ಥನು ಒಬ್ಬನೇ; ಆತನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರುವ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವೇ” (1 ತಿಮೊಥೆ 2:5). ಆತನು ದೇವರಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ವಾಸ ಸ್ಥಾನದ ಕಡೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವು ಆತನು ಮಾರ್ತವೇ ತಿಳಿದಿರುವನು: “ನಾನೇ ಮಾರ್ಗವೂ ಸತ್ಯವೂ ಜೀವವೂ ಆಗಿದ್ದೇನೆ; ನನ್ನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಹೊರತು ಯಾರೂ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ” (ಯೋಹಾನ್ 14:6).

ಪುನರುತ್ಥಾನದಿಂದ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪಿಕೆಯ ಪರಗೆ

ತನ್ನ ದೈಹಿಕ ಮರಣವನ್ನು ದಾಟಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಮಹಿಮೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಯೇಸುವು ನೋಡಿದನು (ಯೋಹಾನ್ 17:5). “ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಂತೋಷಕ್ಕೋಸ್ಕರ,” ಆತನು ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಅವಮಾನವನ್ನು

ಸಹಿಸಿದನು (ಇಬ್ರಿಯ 12:2). ಮರಣದ ಬಲವಾದ ಮನುಷ್ಯನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಆತನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು - ಮೂರು ದಿನ - ನಿಜವಾದ ಮರಣವನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವಷ್ಟು ದೀರ್ಘ ಸಮಯ ಉಳಿದು ಕೊಂಡನು. “ಮರಣದ ಅಧಿಕಾರವುಳ್ಳವನಾದ, ಅಂದರೆ ಸೈತಾನನನ್ನು ಬಲಬಿಲ್ಲದವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಮರಣ ಭಯದಿಂದ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ದಾಸಿತ್ವದೊಳಗಿದ್ದವರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ” ಯೇಸು ಹಾತಳದ ಜೀವನದ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಸಿದುಕಂಡನು (ಇಬ್ರಿಯ 2:14, 15; ರೋಮಾಪುರ 1:17 ಸಹ ನೋಡಿ). ಈ ಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಆತನು, “ಮರಣವನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ ಸುಮಾರ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಜೀವವನ್ನೂ ನಿರ್ಲಯತ್ವವನ್ನೂ ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಿದನು” (2 ತಿಮೊಥೆ 1:10).

ಸಮಾಧಿಯೊಳಗಿಂದ ವಿಳುವದಲಿಂದ, ಯೇಸುವು ಬಲದೊಂದಿಗೆ ದೇವರ ಕುಮಾರನಾಗಿರುವೆನೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದನು (ರೋಮಾಪುರ 1:4). ಪುನರುತ್ಥಾನದ (ಭ್ರಾತುವಾರ 9 ಎಪಿಲ ಕ್ರಿ.ಶ. 30) ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನೆರವೇರಿತಲ್ಲದ್ದು ದೇವರ ಆನಂದದ ಉದ್ಧಾರವು ಕೀರ್ತನೆ 2:7ರಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ: “ನೀನು ನನ್ನ ಕುಮಾರನು; ನಾನೇ ಈ ಹೊತ್ತು ನಿನ್ನನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ.” ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿತ್ಯತ್ವದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯವರೆಗೆ, ಇಲ್ಲವೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೆಕ್ಕೇಹೇಬಿನ ವರೆಗೆ ದೇವರ ಕುಮಾರನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಆತನು ಬೆಕ್ಕೇಹೇಬಿನಿಂದ ದೇವರ ಕುಮಾರನು, ಮಲಿಯಳ ಮತ್ತು ತಂದೆಯ ಆತ್ಮನ ಮಗನಾಗಿದ್ದನು (ಲೂಕ 1:35). ಆಗಲೂ ಸಹ ಕೀರ್ತನೆ 2:7ರ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆತನು ದೇವರ ಕುಮಾರನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ದೈಹಿಕ ವಾಗಿ ಯೇಸುವು ಕನ್ಯಕೆಯ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ದೇವರ ಕುಮಾರನಾಗಿ ಮೂವತ್ತೂರು ವರ್ಷಗಳ ತರುವಾಯ ದೇವರು ಆತನನ್ನು ಎಜ್ಜಿಸಿದನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯ 13:33). ಆಗ ಮಾತ್ರವೇ “ನೀನು ನನ್ನ ಕುಮಾರನು; ನಾನೇ ಈ ಹೊತ್ತು ನಿನ್ನನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಎರಡನೆಯ ಕೀರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ನೆರವೇರಿತು.

ಇದು ಹಾಗೆ ಹೇಗಿರಬಹುದು? ಹೇಗೆ ಪುನರುತ್ಥಾನವು ಜನನದ ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವದೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು? ಅಕ್ಷರಶಃವಾಗಿ, ಪ್ರವಾದಿಯ ಮಾತು ಅರ್ಥಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ, ಅದು ಸುಂದರವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಶಿಶುವಿನ ಆಗಮನಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಂತೋಷದ ಪ್ರಕಟನೆಯು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾಂತರವಾಗಿ, ತನ್ನನ್ನು ತಂದೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡು, ಯೇಸುವು ಮರಣವನ್ನು ಜಯಿಸಿದ ಸಂತೋಷದ ಪ್ರಕಟನೆಗಿಂತ ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಮಾಚಾರ ಹೇಳ ಬಲ್ಲನು. ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಮರಣದ ದೊರತನಬಿಲ್ಲದೆ ಯೇಸುವು ನಮ್ಮ ಮುಂದೂತನಾದನು. ಆಗ ಆತನು ತಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ “ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯೊಳಗೆ” ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು (ರೋಮಾಪುರ 6:9; ಇಬ್ರಿಯಲಿಗೆ 6:20; ಲೂಕ 24:26).

ಎಣ್ಣೆಮರಗಳ ಬೆಟ್ಟ (ಅಲ್ಲಂದ ಆತನು ದಿವಾರೋಹಣನಾದನು) ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊಳೆಗಳಿಂದಾದ ಗಾಯವುಳ್ಳ ಮುಂಸಿಕವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಯೇಸುವು ತ್ಯಜಿಸಿದನು. ಮೂವತ್ತೂರು ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲು ಪರಲೋಕವನ್ನು ಬಿಡುವಾಗ ಆತನು ಎನಾಗಿದ್ದನೋ ಅದರಂತೆ ಆದನು (1 ಕೊಲಿಂಥೆ 15:50). ಮಾನವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಶತಮಾನದ ಮೂರನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಕಳೆದಿದ್ದರೂ ಪುನಃ ಹಾಗೆ ಎಂದಾದರೂ ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ (2 ಕೊಲಿಂಥೆ 5:16). ಹೀಗೆ ಕೀರ್ತನೆ 2:7 ವಚನವು ಪುನರುತ್ಥಾನದ ದಿನದಂದು ನೆರವೇರಿತು.

ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳಿಗೆ ಹೇಳಲು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾದದ್ದು ಇದೆ. ದಿವಾರೋಹಣದ ನಂತರ ಹತ್ತು ದಿನಗಳನಂತರ (ಮೇ 18) ಪಂಚಾಶತ್ತಮ ದಿನದಂದು (ಮೇ 28) ಯೇಸುವು ಕರ್ತನೂ ಕ್ರಿಸ್ತನೂ ಆಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟನು. ಆ ದಿನದಂದು ಸಭೆಯ

ಶಿರಸ್ಸು, ಮೆಲ್ಚಿಜೆದೇಕನ ತರಹದ ಮಹಾಯಾಜಕನೂ ಆದನು. ದಾವೀದನ ಆತ್ಮಿಕ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಅರಸರ ಅರಸನೂ ಕರ್ತರ ಕರ್ತನೂ ಆಗಿ ಶಿಲೀಘರಿಯಾದನು. ಪುನಃ ಆ ದಿನದಂದು ದೇವರ ವಾಣಿಯು ಪರಲೋಕದಲ್ಲ ಮಾರಾಡಿತು: “ನೀನು ನನಗೆ ಕುಮಾರನು, ನಾನೇ ಈ ಹೊತ್ತು ನಿನ್ನನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ” (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯ 13:33; ಇಜಯ 1:1-5; 5:5, 6; ನೋಡಿಲಿ ಎಫೆಸ 1:20-23). ಆತನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ದಿನದಂತೆಯೇ ಅದು ದಿವಾರೋಹಣದ ದಿನವೂ ಇತ್ತು: ಕುಮಾರತ್ವವು ದೈಹಿಕವಾದದ್ದೂ ಅಕ್ಷರಶಃವಾದದ್ದೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾದದ್ದೂ ಅಳವಾಗಿ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾದದ್ದೂ ಆಗಿತ್ತು. ಜಗತ್ತಿನ ಅಂತಿಮ ಸ್ಥಿತಿಯು ಯೇಸುವು ದೇವರ ಕುಮಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಮಹಾ ಸತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಪಂಚಾಶತ್ವಮದಿನದಿಂದಲೋಕಾಂತ್ಯದವರೆಗೆ, ಪರಲೋಕದಲ್ಲಯೂ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಯೂ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರವು ಕುಮಾರನಲ್ಲ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ದೇವದೂತರುಗಳೂ ಅಧಿಕಾರರುಗಳೂ ಮಹತ್ವಗಳೂ ಆತನ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿವೆ (ಮತ್ತಾಯ 28:18; 1 ಪೇತ್ರ 3:22). ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಕೆಳಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹೆಸರು ಆತನಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ (ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 2:10). ಪಂಚಾಶತ್ವಮದಿನದಂದು ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪಿಕೆಯ ದಿನದ ವರೆಗೆ ಇರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಕುಮಾರನ ಪರವಾಗಿ ಗೌರವದ ಕಡಿಮೆ ಸ್ಥಾನ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. “ಮಗನಿಗೆ ಮಾನಕೊಡದವನು ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ತಂದೆಗೂ ಮಾನಕೊಡದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ” (ಯೋಹಾನ್ 5:23). “ಆತನಲ್ಲ ತನ್ನ ಸರ್ವ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯು ವಾಸವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದು” ತಂದೆಯ ಒಳ್ಳೆಯ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿದೆ (ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1:19). ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯಿರತಕ್ಕದ್ದು (ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1:18). ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಹೃದಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಚಿತ್ತದ ಜನರು ಉಚಿತವಾಗಿಯೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ವಿಧೇಯತೆಯಲ್ಲಿ ತರುವರು (2 ಕೊರಿಂಥ 10:5). ತಂದೆಯಾದ ದೇವರು ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಯೇಸುವನ್ನು ಧ್ವಜವನ್ನಾಗಿ, ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಮತ್ತು ಅಧಿಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ (ಯೆಶಾಯ 11:10; 55:4).

ಯೇಸುವಿನ ಅಧಿಪತಿಯ ಯಜಮಾನತ್ವದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಾಪಿಗಳು ದೇವರನ್ನು ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನಂತೆ ನಂಬಿಸಿತಕ್ಕದ್ದು. ಅಲ್ಲದೆ, ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಮ್ಮ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯಂತೆ ಆತನ ಮುಖಾಂತರ ಮಾತ್ರವೇ ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು (1 ತಿಮೊಥೆ 2:5; 1 ಯೋಹಾನ್ 2:2). ಆತನ ಸ್ವಂತವಲಿಗಾಗಿ ವಾಸಿಸುವ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಈಗ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಿರುವವನಂತೆ ಪ್ರತಿನಿಧೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ (ಯೋಹಾನ್ 14:1-3). ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುವರು - ತಂದೆಯ ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲ, ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮುಂದೆ - ದೇವರ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ನೇಮಕವಾದ ದಿನದಂದು ನಿಲ್ಲುವರು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯ 17:30; ಯೋಹಾನ್ 5:22; 2 ಕೊರಿಂಥ 5:10).

ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪಿಕೆಯಿಂದ ನಿತ್ಯತ್ವಮಾಳಗೆ

ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪಿಕೆಯ ಅನಂತರ, ಪ್ರಮುಖ ಅಧಿಕಾರಿಯಂತೆ, ಯೇಸುವಿನ ಸ್ಥಾನವು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆತನ ತಂದೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಆಗ ಕುಮಾರನು ತಾನೇ,

ಎಲ್ಲಾ ಜನರೊಂದಿಗೆ, ದೇವರು ಎಲ್ಲಾದರಲ್ಲ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗಿರುವಂತೆ, ಪಂಚಾಶತ್ಕಮದಿಂದ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪಿಕೆಯವರೆಗೆ ಬಲವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದಾತನು ಆತನಿಗೆ ಒಳಪಡುವನು (1 ಕೊರಿಂಥ 15:24). ಈ ಅಧಿಕಾರದ ಹಸ್ತಾಂತರವು ಅನುಭವಿಸಲ್ಪಡದಷ್ಟು ಮೃದುವಾಗಿರುವುದು, ಯಾಕಂದರೆ ನಿತ್ಯತ್ವದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕುಮಾರನು (ಲೂಕ 1:33; ಇಜ್ರಯ 1:8) ಮತ್ತು ಭಕ್ತರು (ಪ್ರಕಟನೆ 3:21; 22:3-5) ತಂದೆಯಾದ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಹ ರಾಜರಾಗಿರುವರು. “ಆಹಾ, ದೇವರ ಬಶ್ಪರ್ಯವೂ ಜ್ಞಾನವೂ ವಿವೇಕವೂ ಎಷ್ಟೋ ಅಗಾಧ! ಆತನ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಪರಿಶೋಧನೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಅಗಮ್ಯ! ಆತನ ಮಾರ್ಗಗಳು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಅಸಾಧ್ಯ! ... ಆತನಿಗೆ ಸದಾಕಾಲವೂ ಸ್ತೋತ್ರ. ಆಮೆನ್” (ರೋಮಾಪುರ 11:33, 36).

ಉಪಪದಗಳು

¹abi'ad (ಯೆಶಾಯ 9:6; ಹಿಬ್ರೂಬಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ವಚನ 5) ಎಂಬ ಪದಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ “ನಿತ್ಯನಾದ ತಂದೆ” ಎಂದು ಸಲಿಯಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟವೆ - ಹಾಗೂ ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಲಿಯಾಗಿ - “ನಿತ್ಯತ್ವದ ತಂದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ²“Jehovah” ಎಂಬ ಪದವು YHWH ಎಂಬುದರ ಸಲಿಯಾದ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಯೆಶಾಯ 44:6ರಲ್ಲಿಯಂತೆ ಒಬ್ಬನೇ ನಿಜವಾದ ಹಾಗೂ ಜೀವಿಸುವ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲಿಕ್ಕೇ ಅಮೇಲಿಕನ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಅವುತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಪದವಾಗಿದೆ: “ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಅರಸನೂ ವಿಮೋಚಕನೂ ಆಗಿರುವ ಸೈನ್ಯಗಳ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಯೆಹೋವನು ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾನೆ - ನಾನೇ ಆದಿ, ಅಂತವೂ ನಾನೇ; ನಾನು ಹೊರತು ಯಾವ ದೇವರೂ ಇಲ್ಲ.” ಇದೇ ಜೀವಿಯು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯೇಸುವಿನಂತೆ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. NASBಯಲ್ಲಿ “Lord” ಎಂದಿದೆ (ಹೋಲಿಸು ಯೆಶಾಯ 40:3ರನ್ನು ಮತ್ತು ಯಾಕೂ 3:3ರೊಂದಿಗೆ; ಯೆಶಾಯ 44:6ನ್ನು ಪ್ರಕಟನೆ 1:17; 22:13ರೊಂದಿಗೆ; ಯೋವೇಲ 2:32ನ್ನು ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯ 2:21ರೊಂದಿಗೆ.) ³“ಜೊಜ್ಜಲಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು” ಎಂಬ ಪದವು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಗೌರವದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹಳೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪದವು ಅಪೇಕ್ಷಿತ - ಶೀರ್ಷಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬದ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಜೊಜ್ಜಲು ಮಗನು ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅದು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯ ಗೌರವದ ಅರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪದವು ಸ್ಥಾನದ ಗೌರವವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿತು. ಯಾಕಂದರೆ ಗುಣಲಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯು ಸಂಬಂಧಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಎರಡೂ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಯೇಸುವು ಜೊಜ್ಜಲಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ತನ್ನ ಪುನರುತ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆತನು ನಮಗಿಂತ ಮುಂಚಿತನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಆತನು ಜೊಜ್ಜಲಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1:18). ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ದೇವರು ಆತನನ್ನು ಉನ್ನತಕ್ಕೇರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆತನು ಜೊಜ್ಜಲಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಇಜ್ರಯ 1:6). ⁴ಪಲಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳ New World Translation ಬೈಬಲನ ಸಲಿಯಾದ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುಂಪಿನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪಕ್ಷಪಾತವುಳ್ಳ ಭಾಷಾಂತರವಾಗಿದೆ. ಅದು ಯೋಹಾನ್ 1:1ನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸುತ್ತದೆ: “ಆದಿಯಲ್ಲಿ [ಒಂದು] ವಾಕ್ಯವಿತ್ತು ಹಾಗೂ ವಾಕ್ಯವು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಇತ್ತು, ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯವು ಒಬ್ಬ ದೇವರಾಗಿತ್ತು.” ಅಂಥ ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ಅವೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವ ಪಾಂಡಿತ್ಯವು ಯೋಹಾನ್ 1:6ನ್ನು ಹೀಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ: “ಒಬ್ಬ ದೇವರಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದನು, ಅವನ ಹೆಸರು ಯೋಹಾನ್.” New World Versionದಲ್ಲಿ ಯೇಸುವನ್ನು ದೇವರುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ದೇವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂಥ ಭಾಷಾಂತರವು ಅನೇಕರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಒಬ್ಬ ದೈವತ್ವವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ⁵ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1:18ರಲ್ಲಿ Arche ಎಂಬುದು “ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಂಥ

ವ್ಯಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೇ ಸಂಗತಿ, ಒಂದು ಸಲಿಷೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೇ ಸಂಗತಿ, ನಾಯಕ” ಆಗಿರುತ್ತದೆ (C. G. Wilke and Wilibald Grimm, *A Greek-English Lexicon of the New Testament*, trans. and rev. Joseph H. Thayer [Edinburgh, Scotland: T. & T. Clark, 1901; reprint ed. Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1973], 76-77). “origin” (ಮೂಲ) ಎಂಬ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ “ಪ್ರಾರಂಭ” ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. (Walter Bauer *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 2nd. ed., rev. William F. Arndt, F. Wilbur Gingrich, and Frederick W. Danker [Chicago, Ill.: University of Chicago Press 1979], 111). ⁶ಪ್ರಕಟನೆ 3:14ರಲ್ಲಿ *Arche*ಯು “ಅದರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಂಥದ್ದು, ಮೂಲವು, ಕಾರ್ಯನಿರತ ಕಾರಣವು” ಆಗಿದೆ. (Thayer, 77); ಅದರ ಅರ್ಥ “ಪ್ರಥಮ ಕಾರಣ.” (Arndt, Gingrich, and Danker, 111). Arndt, Gingrich, and Danker ಎಂಬವರು “ಮೊದಲು ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು” ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥ ಭಾಷಾಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಭಾಷಾಪದ್ಧತಿಯಿಂದ “ಮೊದಲು ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದರ” ಅರ್ಥವು ಪ್ರಕಟನೆ 21:6ರಲ್ಲಿ *arche* ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲ ಅದು ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳ ಭಾಷಾಪದ್ಧತಿಗೆ ಹೊಂದಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಮತ್ತು ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸತ್ಯವಾಗಿರುವುದು: “ಪ್ರಥಮ ಕಾರಣ.” ⁷“ಪ್ರಾರಂಭ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯ” ಎಂಬ ಪದಗಳು ಪ್ರಕಟನೆ 22:13ರಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿವೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟನೆ 21:6ರಲ್ಲಿ ತಂದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿವೆ. ⁸ತಂದೆ (ಶೀತಲನೆ 90:1, 2), ಶುಮಾರ (ಜೋಹನ್ 5:2; ಇಬ್ರಿಯ 13:1) ಹಾಗೂ ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮ (ಇಬ್ರಿಯ 9:14) ನಿತ್ಯವಾದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ⁹ಯೋಹಾನ್ 1:18; 3:16; 18:8 ಯೋಹಾನ್ 4:9ರಲ್ಲಿ KJV ಮತ್ತು American Standard Versionದಲ್ಲಿ “begotten” ಪದವು ತಪ್ಪಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಯಾಕಂದರೆ “begotten” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಗ್ರೀಕ ಪದವು ಆ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲು “kind” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಗ್ರೀಕ ರೂಪವು ಹಾಗೂ “only” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಗ್ರೀಕ ರೂಪವು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಅವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಲೂಕ 7:12; 8:42; 9:38 (“only”) ಮತ್ತು ಮಾರ್ಕ 9:29 (“kind”) ಎಂಬ ಎರಡು ಗ್ರೀಕ ಪದಗಳಿಗೆ ಸಲಿಯಾದ ಭಾಷಾಂತರಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ¹⁰Arthur Cushman McGiffert, *A History of Christian Thought* (New York: Charles Scribner’s Sons, 1954), 1:233.

¹¹ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ, ಅವರು ಯೆಶಾಯ 9:6; ಯೋಹಾನ್ 3:13; 10:30; 14:9; 2 ಕೊರಿಂಥ 5:19; ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 2:9. ಇವುಗಳನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. “ಒಬ್ಬ ದೇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ” ಎಂಬ ವಿಚಾರವು G. K. Wallace ಹಾಗೂ Ray Vaughn ಎಂಬವರಿಂದ ಚರ್ಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ (*Wallace-Vaughn Debate*, 3d ed. [Oklahoma City: Telegram Book Co., 1972]). ¹²ಸೆಪ್ತುಜಿಂತ್ (LXX) ಶೀತಲನೆ 33:6ರಲ್ಲಿ *to logo tou kuriou*, “ಕರ್ತನ ವಾಕ್ಯದಿಂದ” ಎಂದಿದೆ. ¹³ಸೆಪ್ತುಜಿಂತ್‌ನಲ್ಲಿ *logos* ಎಂದಿದೆ. ¹⁴ಯೆಶಾಯ 7:14ರಲ್ಲಿ “maiden” ಇಲ್ಲವೇ “virgin” ಎಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಮಾತು (ಫಿಬ್ರೂ: ‘almah ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಪರಿಧಾವನೆಯಿಲ್ಲದ ಜೀವಿಗಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪದವಾಗಿದೆ. ಪರಿಧಾವನೆಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಹುಡುಗಿಯು (ಪುರುಷನನ್ನು ಅರಿಯುವಳು ಮತ್ತು) ಒಬ್ಬ ಮಗುವನ್ನು ಹೆತ್ತು (ಆದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ) ಅದಕ್ಕೆ ಇಮ್ಮಾನುವೇಲ ಎಂದು ಹೆಸರಿಡಲ್ಪಡುವುದು ಎಂದು ಕ್ರಿ.ಪೂ. 735ರಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ಹೇಳಿದನು. ಕ್ರಿ.ಪೂ.5ರಲ್ಲಿ ಅಪರಿಚಿತ ಪರಿಧಾವನೆಯ ಹುಡುಗಿಯು (ಪುರುಷನನ್ನು ಅರಿಯದೆ) ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಹೆರುವಳು, ಇಮ್ಮಾನುವೇಲ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಡಲ್ಪಡುವುದು (ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಇರುವುದು). ಯೆಶಾಯ 7:14ರ ಅತ್ಮನ ನಡಿಸುವಿಕೆಯ ಭಾಷೆಯು ಕ್ರಿ.ಪೂ. ಎಂಟನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲೇ ಅದ್ಭುತಕರವಲ್ಲದ ಜನನವನ್ನು ಮತ್ತು ಕ್ರಿ.ಶ. ಮೊದಲನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲೇ ಅದ್ಭುತಕರವಾದ ಜನನವನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಶಾಲ ವಾದದ್ದಾಗಿದೆ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. ಎಂಟನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲೇ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಪರಿಧಾವನೆಯ ಹುಡುಗಿಯು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ “ಪುರುಷನನ್ನು ಅರಿಯುವಳು.” ಯಾಕಂದರೆ ಆ ಶತಮಾನದಲ್ಲೇ ಕನ್ಯೆಯ ಜನನವಿರಲಿಲ್ಲ.) ¹⁵McGiffert, 1:52.

ಬರಲಕ್ಕಿದಾತನ ಒಂದು ಚಿತ್ರ
(ರೋಮಾಪುರ 5:12-21; 1 ಕೊರಿಂಥ 15:20-26; 45-49)

ಆದಾಮನ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ಹೋಲಕಗಳು

ಆದಾಮ ...

ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು
(ಆದಿಕಾಂಡ 2:7)
ಮಾನವನೂ ಶರೀರವುಳ್ಳವನೂ ಆಗಿದ್ದನು
(1 ಕೊರಿಂಥ 15:45)
ದೇವರ ಮಗನು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟನು
(ಆದಿಕಾಂಡ 1:27; 6:2)
ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿದ್ದನು
(ನೋಡಿಲಿ ಆದಿಕಾಂಡ 1:31;
ಯೆಹೆಜ್ಕೆಲ 28:15; ಮತ್ತುಯ 19:14)

ಕ್ರಿಸ್ತ ...

ಅದ್ಭುತಕರವಾಗಿ ಕನ್ನಿಕೆಯಿಂದ
ಜನಿಸಿದನು (ಯೆಶಾಯ 7:14;
ಮತ್ತಾಯ 1:23)
ಮಾನವನೂ ದೇಹವುಳ್ಳವನೂ ಆಗಿದ್ದನು
(ರೋಮಾಪುರ 8:3; ಗಲಾತ್ಯ 4:4;
ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 2:7)
ದೇವರ ಕುಮಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ
(ಲೂಕ 3:38; ಯೋಹಾನ್ 3:16)
ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿದ್ದಾನೆ
(ಇಬ್ರಿಯ 4:15; 5:9)

ಆದಾಮನ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು:

ಆದಾಮ ...

“ಮೊದಲನೆಯ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದನು”
(1 ಕೊರಿಂಥ 15:45, 47)
ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲ ಬಂದನು
(ಆದಿಕಾಂಡ 1:31)
ಒಬ್ಬ ಪಾಪಿಯಾಗಿದ್ದನು
(ರೋಮಾಪುರ 5:14)
ಪಾಪವನ್ನು ತಂದನು
(ರೋಮಾಪುರ 5:12)
ದೇವರಿಂದ ಖಂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು
(ರೋಮಾಪುರ 5:16)
ಪಾಪವು ಅಳುವಲ್ಲ ಇದ್ದನು
(ರೋಮಾಪುರ 5:21)
ಜೀವ ವೃಕ್ಷದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ದೂರ
ಮಾಡಿದನು (ಆದಿಕಾಂಡ 3:24)
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮರಣವನ್ನು ತಂದನು
(ರೋಮಾಪುರ 5:15, 17;
1 ಕೊರಿಂಥ 15:21, 22, 45)
ಮಣ್ಣಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವನಾಗಿದ್ದನು
(1 ಕೊರಿಂಥ 15:45, 47, 48)

ಕ್ರಿಸ್ತ ...

“ಎರಡನೆಯ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದನು”
(1 ಕೊರಿಂಥ 15:47)
ಶಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗೆ ಬಂದನು
(ಆದಿಕಾಂಡ 3:17)
ಪಾಪವಿಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದನು
(ಇಬ್ರಿಯ 4:15; 7:26)
ಪಾಪಗಳ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ತಂದನು
(ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯ 10:43)
ದೇವರಿಂದ ಅಶೀರ್ವಾದ ಹೊಂದಿದನು
(ಮತ್ತಾಯ 3:17; ನೋಡಿಲಿ
ಯೋಹಾನ್ 8:29)
ಕೃಪೆಯು ಅಳುವಲ್ಲ ಇರುವನು
(ರೋಮಾಪುರ 5:21)
ಜೀವ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ತರುವನು
(ಪ್ರಕಟನೆ 22:1, 2)
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪುನರುತ್ಥಾನವನ್ನು ತರುವನು
(ಯೋಹಾನ್ 10:10; 11:25;
1 ಕೊರಿಂಥ 15:23-26)
ಪರಲೋಕದವನಾಗಿದ್ದನು
(1 ಕೊರಿಂಥ 15:47)

ಪಾಪ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕವು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಾಗ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಶೀರ್ವಾದಗಳು ಶರತ್ತುಗಳ ನೈಜತೆಗೊಂದಿವೆ. ಜನರು ಆತನ ಅಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದು: “ಒಬ್ಬನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧದಿಂದ ಮರಣವು ಉಂಟಾಗಿ ಆ ಒಬ್ಬನ ಮುಖಾಂತರ ಮರಣವು ಆಳುವದಾದರೆ ದೇವರ ಕೃಪಾದಾನವನ್ನೂ ನೀತಿಯೆಂಬ ವರವನ್ನೂ ಹೊಂದಿದವರು ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನೆಂಬ ಈ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನ ಮೂಲಕ ಜೀವಭರಿತರಾಗಿ ಆಳುವುದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾದದ್ದಲ್ಲವೆ” (ರೋಮಾಪುರ 5:17) ಅವರು ಆತನ ಅಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು “ತೀರಿಸಲಿಸಲಾ” ಬಹುದು: “ನನ್ನನ್ನು ತೀರಿಸಲಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸದೆ ಇರುವವನಿಗೆ ತೀರ್ಪುಮಾಡುವಂಥದು ಒಂದು ಇದೆ, ಅದು ಯಾವದೆಂದರೆ, ನಾನು ಆಡಿದ ಮಾತು; ಅದೇ ಅವನಿಗೆ ಕಡೇ ದಿನದಲ್ಲ ತೀರ್ಪು ಮಾಡುವುದು” (ಯೋಹಾನ್ 12:48).

© 2009 Truth for Today